

Ранка Рађеновић

Међународна научно-просветна конференција 1917. година у историји и судбини руске дијаспоре

Москва, Руска Федерација, 26–29. октобар 2017.

У Дому руске дијаспоре „Александар Солжењицин“ у Москви одржана је 26–29. октобра 2017. Међународна научно-просветна конференција под називом *1917. година у историји и судбини руске дијаспоре*. Научници, историчари, истраживачи, архивисти и потомци првих руских емиграната из 19 земаља, од Аргентине до Јапана, поднели су 65 радова.

На отварању конференције скуп су, осим директора Дома В. Москвина, поздравили: државни секретар и заменик министра спољних послова Руске Федерације Г.Б. Карасин, политички радник В.П. Лукин, задужен за постепено приближавање руске матице и руске дијаспоре, затим председник Светског конгреса сународника Михаил Дроздов, изванредни и опуномоћени амбасадор Швајцарске у Руској Федерацији Ив Росје и директор Историјског архива Београда Драган Гачић. Он је у свом обраћању подсетио на неколико пројеката реализованих са Домом руске дијаспоре „А. Солжењицин“, који је јединствена организација непосредно повезана са изучавањем руске емиграције. У име архивиста Републике Србије упутио је честитке поводом завршетка градње нове зграде Музеја руске дијаспоре. Приликом свечаног отварања Конференције потписан је и Споразум о сарадњи између Историјског архива Београда и Дома руске дијаспоре „А. Солжењицин“. Отварању Конференције је присуствовао и амбасадор Републике Србије у Руској Федерацији Славенко Терзић, а завршну реч отварању дао је представник прве руске емиграције Д.М. Шаховски, професор Свето-Сергијевског института у Паризу.

Конференције се одвијала по секцијама и округлим столовима, те су према њиховим називима били груписани и реферати учесника. Секције су носиле називе: – 1917. година и руска дијаспора: политика, идеологија и култура – историјско значење и свакодневна пракса;– Генеалогичка сећања: породичне историје, музеји, архиви, гробља руске дијаспоре; – Интелектуални допринос руске емиграције у развоју цивилизацијског процеса.

Учесници округлих столова, углавном из архивских и културних установа, износили су своја мишљења и дискутовали о следећим темама: историја руске револуције у стваралаштву Александра Солжењицина; шта и како испричати деци о руској емиграцији – културна и образовна политика, средства

масовних информација; руска дијаспора о паду државе Русије 1917. године; војска и револуција.

У радном делу Конференције и то у оквиру секције „Генеалогичка сећања: породичне историје, музеји, архиви, гробља руске дијаспоре“ своје радове је изложило четворо представника Републике Србије: Слободан Мандић, Историјски архив Београда, *Документи Историјског архива Београда о 1917. години и руским емигрантима у Београду*; Ирина Атанасијевић, професор Филолошког факултета у Београду, иначе учесник у више секција, *Руски гробови на гробљима Београда*; Милана Живановић, Катедра за историју Филозофског факултета у Београду, *Смрт у туђини: Србија као последње уточиште руске емиграције*; Ранка Рађеновић, архивски саветник у Архиву Југославије, *Николај Рерих – српски траг: по документима Архива Југославије*.

Током три дана Конференције, радови су дали увид у револуцију очима оних који су постали њене жртве, оних који су били принуђени да оду и који су дуго година живели без добијеног држављанства других земаља, све време маштајући о повратку у отаџбину. Конференција је, такође, дала увид у интелектуални допринос руске емиграције у развоју цивилизацијског процеса.